

Andrea: Stopem jsem nikdy necestovala myslim (myslím). Jednou jsme vzali stopaře a já jsem se tak strašně bála, že už bych to v životě neudělala.

Martin: Stopem, to je dneska v roce dva tisíce patnáct už trošičku... řekl bych archaický způsob cestování. Za mých studií, což je nějakých deset let zpátky, jsme jezdili stopem v podstatě pořád. Ale dneska už, i když teďkom (teďka) mám tu možnost těm stopařům vracet to, co já jsem, taky tím, že jsem stopoval, dostal, tak je to těžké, protože stopařů už je strašně málo.